

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 2002

N:o 137—146

SISÄLLYS

N:o		Sivu
137	Laki työttömyysturvalain 13 §:n muuttamisesta	417
138	Valtioneuvoston asetus Vantaan vankilan perustamisesta ja Helsingin tutkintavankilan lakkauttamisesta	419
139	Valtioneuvoston asetus avioliittoasetuksen muuttamisesta	420
140	Valtioneuvoston asetus eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen eräiden säännösten kumoamisesta	423
141	Valtioneuvoston asetus rekisteröidystä parisuhteesta	424
142	Valtioneuvoston asetus kilpailunrikkomismaksun täytäntöönpanosta	425
143	Valtioneuvoston asetus tuomareiden nimitymisestä annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta	426
144	Oikeusministeriön asetus markkinaoikeudesta	427
145	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajalle maksettavan korvauksen perusteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksen 3 ja 4 §:n muuttamisesta	431
146	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2001 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta	432

N:o 137

Laki

työttömyysturvalain 13 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun työttömyysturvalain (602/1984) 13 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1356/1997, seuraavasti:

13 §

Oikeus peruspäivärahaan

Työssäoloehto täyttyy, kun henkilö on 24 lähinnä edellisen kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) ollut 43 kalenteriviikkoa sellaisessa työssä, jossa työaika kunakin kalenteriviikkoa on ollut vähintään 18 tuntia tai jonka työsopimuksen mukainen säännöllinen työaika on tasoittumisjakson aikana ollut keskimäärin vähintään 18 tuntia kalenteriviikossa ja palkka työehtosopimuksen mukainen tai,

jollei alalla ole työehtosopimusta, kokoaika-työn palkka vastaa vähintään peruspäivärahan 40-kertaista määrää kuukaudessa. Työssäoloehdon täyttymisessä voidaan henkilön pyynnöstä ottaa huomioon myös sellainen neljän peräkkäisen kalenteriviikon ajanjakso, jossa työaika on yhteensä vähintään 80 tuntia jakaantuneena kullekin viikolle. Työ voidaan lukea työssäoloehtoon vain kerran. Työssäoloehdon täyttymisessä otetaan huomioon työ, jota henkilö on tehnyt täytettyään 16 vuotta. Lisäksi työssäoloehtoon sovelletaan, mitä 16 §:n 3—5 momentissa säädetään. Tässä momentissa tarkoitettuun työssäoloi-

HE 247/2001
StVM 2/2002
EV 3/2002

kaan luetaan puolet työstä, jonka palkkakustannuksiin työnantaja on saanut työmarkkinatuesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa ja 2 a luvussa tarkoitettua tukea.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002 kuitenkin siten, että sitä sovelletaan vuoden 2002 alusta tehtyyn työssäoloehtoon luettavaan työhön.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 138**Valtioneuvoston asetus****Vantaan vankilan perustamisesta ja Helsingin tutkintavankilan lakkauttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään rangaistusten täytäntöönpanosta 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun lain (39/1889) 1 luvun 2 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 137/2001:

1 §

Vantaan kaupunkiin perustetaan 1 päivästä maaliskuuta 2002 Vantaan vankila. Helsingin kaupungissa sijaitseva Helsingin tutkintavankila lakkautetaan 1 päivästä kesäkuuta 2002 lukien.

2 §

Vantaan vankilaan sijoitetaan vankeja ri-

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

kosseuraamusviraston määräämästä ajankohdasta lukien.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Hallitusneuvos Leena Kuusama

N:o 139

Valtioneuvoston asetus
avioliittoasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *muutetaan* 6 päivänä marraskuuta 1987 annetun avioliittoasetuksen (820/1987) 2—4 § ja 14 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 2 § osaksi asetuksessa 832/1999, 3 § viimeksi mainitussa asetuksessa, 4 § asetuksessa 134/1997 ja 14 §:n 1 momentti asetuksessa 392/1994, sekä

lisätään asetukseen siitä mainitulla asetuksella 134/1997 kumotun 5 §:n tilalle uusi 5 § sekä uusi 5 a—5 c, 11 a ja 18 a § seuraavasti:

2 §

Jollei kihlakumppania koskevia avioliiton esteiden tutkinnassa tarpeellisia tietoja ole saatavissa väestötietojärjestelmästä, kihlakumppanin on annettava avioliiton esteiden tutkijalle vieraan valtion asianomaisen viranomaisen todistus aiotun avioliiton esteiden tutkintaa varten.

Jos kihlakumppani osoittaa, ettei 1 momentissa tarkoitettua selvitystä ole saatavissa, avioliiton esteiden tutkija voi toisen kihlakumppanin siihen suostuessa tutkia avioliiton esteet muun luotettavaksi katsottavan kirjallisen selvityksen perusteella. Avioliiton esteiden tutkija voi tarvittaessa pyytää ulkoasiainministeriön tai ulkomaalaisviraston lausunnon selvityksen luotettavuuteen ja riittävyyteen vaikuttavista seikoista sekä siitä, onko asianomaisesta vieraasta valtiosta saatavissa avioliiton esteiden tutkinnassa tarpeellisia tietoja.

3 §

Jos kihlakumppanin oikeus solmia avioliitto riippuu siitä, että avioliitto on vieraan valtion lain mukaan sallittu, kihlakumppanin

on annettava avioliiton esteiden tutkijalle asianomaisen vieraan valtion viranomaisen todistus siitä, ettei kihlakumppani ole avioliitossa ja ettei aiotulle avioliitolle ole sen maan lain mukaan estettä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun todistuksen sijasta kihlakumppani, jota tarkoitetaan 1 momentissa, voi antaa avioliiton esteiden tutkijalle:

1) asianomaisen vieraan valtion viranomaisen antaman todistuksen siitä, mitä kysymyksessä olevan valtion laissa säädetään avioliiton edellytyksistä ja avioesteistä; sekä

2) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun todistuksen.

Todistusta, jota tarkoitetaan 2 momentin 1 kohdassa, ei kuitenkaan tarvita, jos avioliiton esteiden tutkija tietää, ettei avioliitolle ole asianomaisen vieraan valtion lain mukaan estettä.

Jos 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta todistuksesta ilmenee, että avioliiton edellytyksenä on viranomaisen lupa, toisen henkilön suostumus, omaisuuden ositus aikaisemman avioliiton jälkeen, odotusaikaa koskevien määräysten noudattaminen tai muu vas-

taava seikka, on esitettävä selvitys myös siitä, että tällainen vaatimus on täytetty.

4 §

Jos avioliiton esteiden tutkija katsoo avioliittolain 108 §:n 3 momentin nojalla, että avioliiton esteet voidaan tutkia Suomen lakia soveltaen, selvitykseen, jonka kihlakumppanin tulee antaa avioliiton esteiden tutkijalle, sovelletaan, mitä 2 §:ssä säädetään.

5 §

Todistus, jota tarkoitetaan 2 §:n 1 momentissa ja 3 §:ssä, on voimassa neljä kuukautta sen antamisesta, jollei todistuksessa ole mainittu muuta voimassaoloaikaa.

Jos todistus on laadittu sellaisella kielellä, jota avioliiton esteiden tutkija ei ole velvollinen ymmärtämään, hän voi vaatia, että todistukseen on liitettävä virallisesti oikeaksi todistettu käännös.

Jollei vieraan valtion kanssa tehdystä sopimuksesta muuta johdu, 1 momentissa tarkoitetussa todistuksessa tulee olla Suomen tai asianomaisen vieraan valtion diplomaattisen tai konsulivirkamiehen todistus siitä, että se on asianomaisen viranomaisen antama. Todistusta tästä ei kuitenkaan tarvita, jos avioliiton esteiden tutkija tietää, että asiakirjan on antanut asianomainen viranomainen, tai jos kysymyksessä on 3 §:n 1 momentissa tai 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu todistus, jonka on antanut asianomaisen valtion Suomessa toimiva diplomaattinen tai konsulivirkamies.

5 a §

Jos kihlakumppanin oikeus solmia avioliitto riippuu siitä, että avioliitto on vieraan valtion lain mukaan sallittu, hänen on avioliiton esteiden tutkijalle:

1) kirjallisesti vakuutettava, ettei aiotulle avioliitolle ole avioliittolain eikä vieraan valtion lain mukaan estettä; ja

2) annettava avioliittolain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus.

5 b §

Avioliittolain 111 §:ssä tarkoitettua todistusta pyytävä on velvollinen antamaan avioliiton esteiden tutkijalle avioliittolain 12 §:ssä tarkoitetun vakuutuksen ja ilmoituksen.

5 c §

Kun kihlakumppanit pyytävät avioliiton esteiden tutkintaa, avioliiton esteiden tutkijan on toimitettava heille kirjallinen selostus avioliiton oikeudellisista vaikutuksista.

2 luku

Vihkiminen

11 a §

Mitä 10 ja 11 §:ssä säädetään, sovelletaan myös siihen, joka avioliittolain 112 §:ssä tarkoitetun luvan nojalla on toimittanut vihkimisen vieraassa valtiossa.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

14 §

Tuomioistuimen on lähetettävä oikeusrekisterikeskukselle ilmoitus seuraavista asiakirjoista, jotka tuomioistuin on rekisteröinyt:

1) avioliittolain 35 §:n 4 momentissa tarkoitettu vaatimus siitä, että kummallakaan puolisoilla ei ole avio-oikeutta toisen omaisuuteen;

2) avioliittolain 43 §:n 2 momentissa, 131 §:n 3 momentissa ja 135 §:n 3 momentissa tarkoitettu avioehtosopimus;

3) avioliittolain 105 §:ssä tarkoitettu osituskirja;

4) avioliittolain voimaanpanosta annetun lain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettu pesäero-tuomio; sekä

5) avioliittolain 130 §:ssä tarkoitettu puolisoiden sopimus avioliiton varallisuussuhteisiin sovellettavasta laista.

18 a §

Ulkoasiainministeriön ja opetusministeriön tulee tehdä väestörekisterikeskukselle ilmoitus avioliittolain 112 tai 113 §:n nojalla antamastaan vihkimisoikeudesta. Ilmoituksessa on mainittava:

1) vihkimisoikeuden saaneen henkilön nimi, henkilötunnus tai syntymäaika, virka-asema taikka ammatti- tai tehtävänimike ja asemapaikka;

2) vihkimisoikeudelle mahdollisesti asetetut ehdot tai rajoitukset; sekä

3) päätöksen antopäivä, sisältö ja voimassaoloaika.

Jos opetusministeriö on päättänyt, että vihkimisoikeus liittyy tiettyyn virkaan, toimeen tai tehtävään, ilmoituksessa on sen asemesta, mitä 1 momentin 1 kohdassa säädetään, mainittava:

1) vihkimisoikeuden saaneen viranomaisen tai yhteisön nimi ja kotipaikka; sekä

2) virka, toimi tai tehtävä, johon vihkimisoikeus on liitetty.

Myönnetyn vihkimisoikeuden peruuttamisesta on samalla tavoin ilmoitettava.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Markku Helin

N:o 140

Valtioneuvoston asetus

**eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista annetun lain soveltamisesta
annetun asetuksen eräiden säännösten kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan eräistä kansainvälisluontoisista perheoikeudellisista suhteista annetun lain soveltamisesta 28 päivänä joulukuuta 1929 annetun asetuksen (419/1929) 1—8, 10 ja 11 a §, sellaisina kuin ne

ovat, 1—8 ja 10 § asetuksessa 821/1987 sekä 11 a § asetuksessa 423/1993.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Markku Helin

N:o 141

**Valtioneuvoston asetus
rekisteröidystä parisuhteesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään rekisteröidystä parisuhteesta 9 päivänä marraskuuta 2001 annetun lain (950/2001) 10 §:n 2 momentin ja 16 §:n nojalla:

1 §

Sovellettaessa rekisteröidystä parisuhteesta annetun lain (950/2001) 10 §:ää Suomen kansalaisuuteen rinnastetaan Alankomaiden, Islannin, Norjan, Ruotsin, Saksan ja Tanskan kansalaisuus.

2 §

Tutkittaessa, ettei parisuhteen rekisteröinnille ole estettä, maistraatin on selvitettävä myös, että parisuhde voidaan rekisteröidystä parisuhteesta annetun lain 10 §:n mukaan rekisteröidä Suomessa. Parisuhteen rekisteröinnin esteiden tutkintaan sovelletaan muutoin, mitä avioliittoasetuksen (820/1987) 1, 2 ja 5 §:ssä säädetään.

3 §

Parisuhteen esteiden tutkintaa pyytävälle on annettava kirjallinen selostus parisuhteen rekisteröinnin oikeudellisista vaikutuksista.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

4 §

Maistraatin on koottava asiakirjavihkoksi kaikki asiakirjat, jotka koskevat rekisteröinnin esteiden tutkimista tiettyyn rekisteröityyn parisuhteeseen. Maistraatin on pidettävä luetteloa rekisteröinnin esteiden tutkinnoista.

5 §

Rekisteröidystä parisuhteesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettu viranomainen on velvollinen toimittamaan rekisteröinnin riippumatta siitä, missä osapuolilla on kotikunta.

6 §

Mitä avioliittoasetuksen 6 a, 8, 10 ja 11 §:ssä säädetään, sovelletaan myös parisuhteen rekisteröintiin.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Lainsäädäntöneuvos Markku Helin

N:o 142

Valtioneuvoston asetus
kilpailunrikkomismaksun täytäntöönpanosta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, säädetään kilpailunrajoituksista 27 päivänä toukokuuta 1992 annetun lain (480/1992) 29 §:n nojalla:

1 §

Kilpailunrikkomismaksun täytäntöönpano

Oikeusrekisterikeskus huolehtii kilpailunrajoituksista annetun lain (480/1992) 8 §:ssä tarkoitetun kilpailunrikkomismaksun määräämistä koskevan päätöksen täytäntöönpanosta.

Markkinaoikeuden päätöksestä määrätä kilpailunrikkomismaksu on ilmoitettava Oikeusrekisterikeskukselle.

2 §

Kilpailunrikkomismaksun muuttuminen ja määrääminen korkeimmassa hallinto-oikeudessa

Jos korkein hallinto-oikeus muuttaa markkinaoikeuden päätöstä siten, että kilpailunrikkomismaksu poistetaan tai sen määrää muutetaan, korkeimman hallinto-oikeuden on ilmoitettava päätöksestään Oikeusrekisterikeskukselle.

Korkeimman hallinto-oikeuden on ilmoitettava Oikeusrekisterikeskukselle myös päätöksestään, jolla korkein hallinto-oikeus on

ensimmäisenä asteena määrännyt kilpailunrikkomismaksun.

3 §

Kilpailunrikkomismaksun palauttaminen

Oikeusrekisterikeskuksen on hakemuksetta palautettava kilpailunrikkomismaksu, jos sitä koskeva päätös on kumottu tai jos määrätyn maksun määrää on alennettu.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Oikeusrekisterikeskus huolehtii myös sellaisten päätösten täytäntöönpanosta, jotka on tehty kilpailuneuvostossa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa ennen tämän asetuksen voimaantuloa ja joiden täytäntöönpanotoimet ovat vielä kesken.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Eija Siitari-Vanne

N:o 143

Valtioneuvoston asetus**tuomareiden nimittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *muutetaan* tuomareiden nimittämisestä 17 päivänä toukokuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (427/2000) 2 §, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 162/2001:

2 §

Virkojen haettavaksi julistaminen

Tuomioistuimet julistavat tuomarin virat haettaviksi seuraavasti:

1) korkein oikeus julistaa haettavaksi hovioikeuden presidentin virat, vakuutusylituomarin viran ja työtuomioistuimen presidentin viran;

2) korkein hallinto-oikeus julistaa haettavaksi hallinto-oikeuden ylituomarin virat ja markkinaoikeuden ylituomarin viran;

3) asianomainen hovioikeus julistaa haettavaksi hovioikeudenlaamannin, hovioikeu-

denneuvoksen, kärjäoikeuden laamannin ja kärjätuomarin sekä maaoikeusinsinöörin virat;

4) asianomainen hallinto-oikeus julistaa haettavaksi hallinto-oikeustuomarin virat;

5) vakuutusosasto julistaa haettavaksi vakuutuslääkärin virat;

6) työtuomioistuin julistaa haettavaksi työtuomioistuinneuvoksen viran; ja

7) markkinaoikeus julistaa haettavaksi markkinaoikeustuomarin virat.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Eija Siitari-Vanne

N:o 144

Oikeusministeriön asetus markkinaoikeudesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun markkinaoikeuslain (1527/2001) 4 §:n, 7 §:n 2 momentin ja 17 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Markkinaoikeuden muu henkilöstö

Markkinaoikeudessa voi markkinaoikeuslain (1527/2001) 2 ja 7 §:ssä mainittujen virkojen lisäksi olla muita virkoja ja työsuhteista henkilökuntaa. Tässä tarkoitettua henkilökuntaa nimittää tai ottaa markkinaoikeuden ylituomari.

2 §

Nimitysasiat täysistunnossa

Markkinaoikeussihteerin nimittää markkinaoikeuden täysistunto.

Täysistunto ratkaisee myös asian, joka koskee markkinaoikeustuomarin nimittämistä kahta kuukautta pidemmäksi määräajaksi.

3 §

Ylituomarin virkavapaus

Markkinaoikeuden ylituomari voi ottaa virkavapautta enintään 30 päivää vuodessa.

Tämän yli menevältä ajalta virkavapauden myöntää korkein hallinto-oikeus.

Ylituomarin ollessa estyneenä hänen tehtäviään hoitaa virassa vanhin virantoimituksessa olevista markkinaoikeustuomareista.

4 §

Markkinaoikeustuomarin, markkinaoikeussihteerin ja muun virkamiehen virkavapaus ja viranhoito

Ylituomari myöntää vuotta lyhyemmän virkavapauden markkinaoikeustuomarille. Vuodeksi tai sitä pidemmäksi ajaksi virkavapauden myöntää korkein hallinto-oikeus.

Markkinaoikeustuomarin viran hoitamisesta virkaa täytettäessä tai virkavapauden aikana päätetään siten kuin tuomareiden nimittämisestä annetussa laissa säädetään (205/2000).

Ylituomari päättää virkavapauden myöntämisestä markkinaoikeussihteerille ja muulle tuomioistuimen virkamiehelle ja viran hoitamisesta virkavapauden aikana. Ylituomari päättää lisäksi tällaisen viran hoitamisesta sinä aikana, jonka viran tai tehtävän täyttäminen kestää.

5 §

Ylituomarin tehtävät

Markkinaoikeuden ylituomarin tehtävänä on hänen johtaessaan markkinaoikeuden toimintaa:

- 1) huolehtia markkinaoikeuden toimintakyvystä ja sen kehittämisestä sekä tulostavoitteiden saavuttamisesta;
- 2) valvoa oikeusperiaatteiden soveltamisen ja laintulkinnan yhdenmukaisuutta markkinaoikeuden ratkaisutoiminnassa;
- 3) asettaa markkinaoikeuden tulostavoitteet kaikkia henkilöstöryhmiä kuultuaan;
- 4) antaa lausunto markkinaoikeustuomarin virkavapaushakemuksesta, kun päätösvalta kuuluu korkeimmalle hallinto-oikeudelle;
- 5) tehdä tarvittaessa esitys markkinaoikeustuomarin viran hoitamisesta korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

6 §

Toimivalta ratkaista hallinto-asioita

Markkinaoikeuden ylituomari ratkaisee ne hallintoasiat, joita ei ole säädetty tai määrätty markkinaoikeuden täysistunnon tai markkinaoikeuden muun virkamiehen ratkaistavaksi. Ylituomari voi ottaa ratkaistavakseen hallintoasian, joka olisi markkinaoikeuden muun virkamiehen ratkaistava.

Ylituomari voi siirtää ratkaistavakseen kuuluvan hallintoasian täysistunnon ratkaistavaksi.

7 §

Hallintopäällikön määrääminen ja tehtävät

Ylituomari voi määrätä markkinaoikeuden henkilökuntaan kuuluvan virkamiehen toimimaan markkinaoikeuden hallintopäällikkönä. Ylituomari voi siirtää ratkaistavakseen kuuluvan hallintoasian hallintopäällikkönä toimivan virkamiehen ratkaistavaksi. Siirtää ei kuitenkaan saa markkinaoikeustuomarin viran hoitamista koskevaa asiaa eikä edellä 5 §:ssä tarkoitettua asiaa.

Markkinaoikeuden hallintopäällikön tehtävänä on:

- 1) ratkaista markkinaoikeuden ylituomarin hänelle siirtämät hallintoasiat;
- 2) johtaa ja valvoa markkinaoikeuden toimistotöiden suorittamista;
- 3) huolehtia sisäisestä tiedottamisesta ja tiedottamisesta markkinaoikeuden toiminnasta julkisuuteen;
- 4) huolehtia koulutuksen suunnittelusta ja järjestämisestä;
- 5) valmistella ja esitellä täysistunnolle ja ylituomarille markkinaoikeuden hallintoa koskevat asiat.

8 §

Johtoryhmä

Markkinaoikeudessa on johtoryhmä. Johtoryhmä toimii ylituomarin apuna markkinaoikeuden toiminnan johtamisessa ja kehittämisessä.

Johtoryhmään kuuluvat puheenjohtajana ylituomari sekä hallintopäällikkönä toimiva virkamies, jos sellainen on määrätty. Johtoryhmään kuuluu myös muuta markkinaoikeuden henkilöstöä sen mukaan kuin markkinaoikeuden työjärjestyksessä tarkemmin määrätään. Työjärjestyksessä määrätään myös näiden henkilöiden valitsemisesta johtoryhmään sekä heidän toimikaudestaan.

9 §

Johtoryhmässä käsiteltävät asiat

Johtoryhmässä käsitellään:

- 1) esitys markkinaoikeuden työjärjestykseksi;
- 2) esitys markkinaoikeuden tulostavoitteiksi;
- 3) markkinaoikeuden tulostavoitteiden toteutumisen seuranta;
- 4) esitys markkinaoikeuden talousarvioksi;
- 5) henkilöstön koulutussuunnitelma;
- 6) työjärjestyksessä määrättyt muut asiat;
- 7) muut markkinaoikeuden ylituomarin määräämät asiat.

10 §

Asiantuntijajäsenten työmäärä

Sivutoimisten asiantuntijajäsenten työmää-

rä pidetään tasaisena etukäteisiin istuntolistoihin tai muihin järjestelyihin perustuvalla vuorottelujärjestelmällä, jota voidaan tarkentaa työjärjestyksen määräyksillä.

11 §

Asiaryhmäkohtaiset periaatteet kilpailuasioissa

Kilpailunrajoituksista annetun lain (480/1992) mukaisessa asiassa sivutoimiset asiantuntijajäsenet määrätään asian oikeudellisen ja muun laadun perusteella ottaen huomioon seuraavat seikat siten, että ratkaisukokoonpanossa ovat mahdollisuuksien mukaan edustettuina:

1) kiellettyä ja vahingollista kilpailunrajoitusta koskevassa asiassa ne asiantuntijajäsenet, jotka edustavat joko kilpailuoikeuden, taloustieteen tai elinkeinoelämän asiantuntemusta;

2) muutoksenhakuasiassa ja kilpailuviraston asettaman uhkasakon tuomitsemista koskevassa asiassa ne asiantuntijajäsenet, jotka edustavat kilpailuoikeuden, taloustieteen tai elinkeinoelämän asiantuntemusta;

3) yrityskaupan valvontaa koskevassa asiassa ne asiantuntijajäsenet, jotka edustavat kilpailuoikeuden, elinkeinoelämän, taloustieteen tai taloudellisten kysymysten asiantuntemusta.

12 §

Asiaryhmäkohtaiset periaatteet hankinta-asioissa

Julkisista hankinnoista annetun lain (1505/1992) mukaisessa asiassa asiantuntijajäsenet määrätään asian oikeudellisen ja muun laadun perusteella ottaen huomioon seuraavat seikat:

1) hakemusasiassa asiantuntijajäsenet määrätään niistä asiantuntijajäsenistä, jotka edustavat hankintatoimen, kilpailuoikeuden tai taloudellisten kysymysten asiantuntemusta;

2) asiassa, jossa markkinaoikeus asettaa käsittelynsä ajaksi väliaikaisen velvoitteen, ne jäsenet, jotka ovat perehtyneet hankintatoimeen tai kilpailuoikeuteen.

13 §

Asiaryhmäkohtaiset periaatteet markkinaoikeudellisissa asioissa

Eräiden markkinaoikeudellisten asioiden käsittelystä annetun lain (1528/2001) mukaisessa asiassa asiantuntijajäsenet määrätään asian oikeudellisen ja muun laadun perusteella ottaen huomioon seuraavat seikat siten, että ratkaisukokoonpanossa ovat mahdollisuuksien mukaan edustettuina:

1) kuluttajansuojaa koskevissa kysymyksissä ensisijaisesti kuluttajansuojaan ja markkinointiin perehtyneistä asiantuntijajäsenistä, minkä lisäksi ratkaisukokoonpanoon tulee mahdollisuuksien mukaan määrätä elinkeinoelämää tai taloudellisia kysymyksiä tunteva asiantuntijajäsen;

2) kahden elinkeinonharjoittajan välisissä asioissa ensisijaisesti markkinointiin, elinkeinoelämään tai taloudellisiin kysymyksiin perehtyneistä asiantuntijajäsenistä;

3) perintä-, sijoitus- tai vakuutustoimintaa koskevissa asioissa ensisijaisesti kuluttajansuojaan ja markkinointiin perehtyneistä jäsenistä, minkä lisäksi ratkaisukokoonpanoon tulee mahdollisuuksien mukaan määrätä elinkeinoelämää tai taloudellisia kysymyksiä tunteva asiantuntijajäsen;

4) alkoholilaissa (1143/1994) ja toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetussa laissa (693/1976) tarkoitetussa asiassa ensisijaisesti markkinointiin perehtyneistä asiantuntijajäsenistä.

14 §

Työjärjestys

Edellä tarkoitettuja asiantuntijajäsenen määräämisen periaatteita voidaan täsmentää tuomioistuimen työjärjestyksellä.

15 §

Työjärjestyksen toimittaminen tiedoksi

Markkinaoikeuden on toimitettava työjärjestyksensä tiedoksi oikeusministeriölle, korkeimmalle oikeudelle ja korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

16 §

Asiantuntijajäsenten palkkiot

Oikeusministeriö vahvistaa asiantuntijajäsenten palkkioiden perusteet.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

17 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2002.

Lainsäädäntöneuvos Eija Siitari-Vanne

N:o 145

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajalle maksettavan korvauksen perusteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksen 3 ja 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä helmikuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajalle maksettavan korvauksen perusteista 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksen (1204/ 2000) 3 §:n 1 momentti ja 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

3 §

Peruskorvaus

Talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottamisesta maksettava peruskorvaus on 0,66 euroa vuodessa toimialueen asukasta kohden.

otetun määrärahan ja edellä 3 §:n mukaan lasketun peruskorvauksen yhteismäärän välinen erotus. Lisäkorvauksesta kohdistetaan Etelä-Suomen lääniin ja Länsi-Suomen lääniin kumpaankin 25 000 euroa. Loput lisäkorvauksesta jaetaan läänien kesken siten, että kukin lääni saa samansuuruisen osan kuitenkin niin, että Ahvenanmaan läänin osuus on yksi neljäsosa muun läänin osuudesta.

4 §

Lisäkorvaus

Lisäkorvauksen maksamiseen käytettävissä olevan euromäärä on valtion talousarvioon

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä helmikuuta 2002.

Helsingissä 20 päivänä helmikuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Ulla Karhu

N:o 146

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta vuoden 2001 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMa vuoden 2001 peltokasvien tuen (CAP-tuen) non food -kesantopalkkion maksatuksesta	10/02	22.2.2002	27.2.2002

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Raimo Tammilehto*

Ylitarkastaja Mika Survonon